

Arrest

nr. 91 924 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN die loco advocaat M. MERRIE verschijnt, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen België binnen op 30 mei 2011 en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 20 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke de volgende dag per aangetekend schrijven naar verzoekster werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit en bent u een sjiïet van Arabische origine. U bent geboren en hebt ook steeds in Bagdad gewoond. U bent gehuwd met M.(...) a.(...) M.(...) (O.V. 6.888.670; CGVS 11/22510), u heeft één meerderjarige zoon H.(...) (O.V. 6.852.531; CGVS 11/19125) en nog 4 minderjarige kinderen, A.(...), R.(...), Y.(...) en R.(...). U maakte in Irak uw lagere school af en u heeft er nooit gewerkt.

U zou Irak hebben verlaten samen met uw kinderen omdat uw man er ontvoerd werd door terroristen. U haalt dezelfde reden als die door uw man; M.(...) a.(...) M.(...) in het kader van zijn asielaanvraag werden aangehaald. Zelf zou u geen enkele andere reden hebben gehad om Irak te verlaten. Op 19 mei 2011 verlieten u Irak en op 30 mei 2011 kwam u in België aan, u vroeg dezelfde dag nog asiel aan.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas: een bewijs dat uw schoonbroer S.(...) voor de Amerikanen werkte, een appreciatiebrief van de Iraakse overheid aan S.(...), een dreigbrief van Asa'ib Ahl al Haq van 1 mei 2011, een voedselrantsoenkaart, de geboorteaktes van uw zonen Abdallah en Rafel, de identiteitskaart van uw vader, de identiteitskaart van uw broer Kassem, een woonstkaart van 13 februari 2000, de overlijdensakte van uw vader van 29 december 2002, de examenkaart van uw zoon R.(...) voor het schooljaar 2009 – 2010, een gezondheidskaart, een tweede woonstkaart van 25 november 2010, de identiteitskaarten van al uw gezinsleden en vijf nationaliteitsbewijzen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen tijdens het interview op het CGVS blijkt dat de redenen waarom u asiel aanvraagt volledig overeenkomen met die van uw partner, M.(...) a.(...) M.(...). U verklaart geen andere redenen te hebben gehad om Irak te verlaten (CGVS, p. 12, p. 14). Aangezien inzake de asielaanvraag van uw partner door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omwille van het niet aannemelijk maken van zijn asielrelaas, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing.

De beslissing van uw partner luidt als volgt:

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Irak verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vermeld te worden dat de bewijsstukken die u neerlegt ter ondersteuning van uw bedreiging en detentie in Irak, onvoldoende gewicht hebben om die gebeurtenissen te staven. De dreigbrief die u kreeg van Asa'ib Ahl al Haq betreft immers een document dat heel eenvoudig kan worden nagemaakt door eenieder die over een computer met tekstverwerkingsprogramma beschikt. Wat betreft het document van het politiestation van Al Rashad betreffende uw vrijlating alsook wat betreft de dankbrief die uw broer kreeg voor zijn diensten bij de overheid dient gesteld te worden dat blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat bijna alle officiële Iraakse documenten eenvoudigweg te verkrijgen zijn tegen betaling. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

Gezien het ontbreken van enig stuk met voldoende bewijskracht zijn wij voor een verdere evaluatie van de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte essentiële feiten genooddacht om ons te baseren op uw verklaringen. Uw verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Daarnaast blijkt ook dat de inhoud van de dreigbrief niet te rijmen valt met uw verklaringen (cf. infra).

Vooreerst lijkt het niet aannemelijk dat u door een terroristische groepering zou geviseerd worden louter en alleen omdat u wat voedingswaren en tweedehandsspullen van de Amerikanen verkoopt (CGVS, p. 13). U verklaarde zelf herhaaldelijk dat u nooit een Amerikaan gesproken hebt en er zeker nooit rechtstreeks handel mee hebt gedreven. Alles verliep via uw neef, de tolk, S.(...) H.(...) (CGVS, p. 12). Niemand wist dus dat u als smid ooit iets gemaakt had voor de Amerikanen en u werd dus volgens uw verklaringen enkel en alleen geviseerd vanwege de verkoop van die producten (CGVS, p.13). Wanneer u gevraagd werd of u niet beseftte dat deze activiteit een risico inhield verklaarde u dat u

die producten eigenlijk overal kon vinden in Bagdad, zowel de voedingswaren als die meubels (CGVS, p. 13, p. 14). Het lijkt dan ook niet aannemelijk dat u zou geviseerd worden door terroristen wegens het verkopen van producten die op grote schaal in Bagdad verkrijgbaar zijn. Ook de bewering dat de terroristen u niet ontvoerd hebben voor losgeld maar enkel met de bedoeling u te vermoorden houdt in dit opzicht weinig steek (CGVS, p. 15). Daarnaast is het ook bijzonder merkwaardig dat u niet één merknaam weet op te noemen van die Amerikaanse voedingswaren die u verkocht (CGVS, p. 12).

In de dreigbrief die u voorlegt staat ook vermeld dat de terroristen u drie dagen de tijd gaven om hen informatie te geven in verband met uw broer en mensen die voor de bezetters werken (CGVS, p. 10). U verklaart echter geen enkele maal tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u in Irak werd benaderd door terroristen om hen informatie te geven. U verklaarde ook niet dat u tijdens uw gevangenschap ondervraagd werd door hen om hen informatie te geven. De inhoud van deze dreigbrief strookt aldus niet met uw verklaring dat u zou vervolgd worden enkel en alleen omdat u Amerikaanse producten verkoopt. In de brief staat verder ook nog te lezen dat u uw woning diende te verlaten of dat anders het leven van u en uw familie in gevaar zou zijn (CGVS, p. 10). Het is dan ook uiterst bevreemdend dat alhoewel u verklaarde vanaf dat moment de dreiging serieus te nemen en bijna niet meer te gaan werken, u geen gevolg gaf aan de terroristen hun oproep om uw huis te verlaten (CGVS, pp. 10-11).

Verder is het ook bevreemdend dat u en uw gezinsleden geen eenduidig antwoord weten te geven op de vraag of die terroristen contact namen met familieleden na uw ontvoering. Zo verklaart u dat de terroristen uw schoonbroer Kassem hebben opgebeld om hem te melden dat ze u zouden vermoorden (CGVS, p. 15). Uw vrouw M.(...) verklaarde echter dat niemand gecontacteerd werd door de ontvoerders (CGVS vrouw, p. 12). Uw zoon H.(...) verklaarde dan eerst wel weer dat uw schoonbroer Kassem gecontacteerd werd (CGVS zoon, p. 6), terwijl hij later tijdens het interview verklaarde niet zeker te zijn of de ontvoerders wel contact hadden opgenomen met uw familie (CGVS zoon, p. 10). Over een dergelijk cruciaal feit kan zonder meer een eenduidig antwoord verwacht worden.

Verder is het ook meer dan bevreemdend dat uw zoon en vrouw niet op de hoogte zijn van hoe lang u precies heeft vastgezet. Uw zoon H.(...) verklaart dat hij niet weet hoe lang u door de terroristen werd vastgehouden, noch hoe lang u door de autoriteiten werd vastgehouden (CGVS zoon, p. 10). Ook uw vrouw M.(...) kan slechts een heel vaag beeld schetsen van hoe lang u werd vastgehouden (CGVS vrouw, p. 11). Gezien uw familie niet wist waar u was gedurende de periode dat u in de gevangenis zat en de impact die dat moet gehad hebben op hun dagelijks leven kan toch minstens verwacht worden dat zij een duidelijk beeld weten te schetsen over het tijdsverloop van de gebeurtenissen. Het feit dat zij hier niet in slagen doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Ook uw detentie in het ministerie van binnenlandse zaken van 20 mei 2011 tot 10 september 2011 lijkt geenszins aannemelijk. Vooreerst kan ook hier weer gesteld worden dat het uiterst bevreemdend is dat uw familieleden niet of slechts zeer gering op de hoogte zijn van wat zich daar allemaal heeft voorgedaan. Zo verklaarde uw vrouw dat de politie u vasthield omdat zij zeker wilden zijn dat u geen ontvoerder was en dat u eerst uw identiteit moest bewijzen. Er zou dan een persoon naar de politie gegaan zijn met uw documenten en die zou dan nog moeten betalen hebben (CGVS vrouw, p. 11). Terwijl u heel duidelijk verklaart dat de politie op de hoogte was van het feit dat u geen terrorist was omdat zij u geboeid hadden aangetroffen tijdens hun razzia bij de terroristen en dit tevens gefilmd hadden. U werd volgens uw verklaringen niet vrijgelaten omdat de onderzoeksofficier zich persoonlijke wilde verrijken met het losgeld van uw familie (CGVS, pp. 10-11; p. 15). Dergelijke uiteenlopende verklaringen over de kern van uw asielaanvraag kunnen enkel duiden op het ongeloofwaardig karakter ervan. Tenslotte is het ook geenszins aannemelijk dat wanneer die officier u enkel vasthoudt om losgeld te ontvangen van uw familie, hij weigert u te ontvangen wanneer u naar hem vraagt, hij u vijf maand gevangen houdt en u hem tenslotte slechts weet te betalen door toedoen van een derde (CGVS, pp. 10-11). Indien de officier uit was op losgeld dan is het maar logisch dat hij u had laten tot bij hem komen en u zelf had laten contact opnemen met uw familie zodanig dat hij zo spoedig en eenvoudig mogelijk zijn losgeld zou krijgen.

Al het bovenstaande noopt ons ertoe te besluiten dat er aan de door u aangebrachte kernelementen uit uw asielrelaas, geen geloof kan gehecht worden en dat deze feiten geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van het Vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingstatuut.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenvermelde conclusie. Uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart tonen enkel uw nationaliteit en identiteit aan die hier niet in vraag worden gesteld. Uw beide woonstkaarten tonen enkel aan dat u een eigen woonst hebt gehad in Irak hetgeen evenmin betwijfeld wordt. Het briefje van het gezondheidscentrum in Al Shuhada toont enkel aan dat u toegang had tot de gezondheidszorg wat geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen en documenten met betrekking tot uw herkomst uit Baghdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Baghdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Baghdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Baghdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Baghdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Baghdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Baghdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in 3 Baghdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Baghdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Baghdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Baghdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Baghdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Baghdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Baghdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenvermelde beslissing. De nationaliteitsbewijzen en identiteitskaarten van u en uw familieleden tonen enkel jullie nationaliteit en identiteit aan die hier niet in vraag worden gesteld. Hetzelfde geldt voor de twee geboorteaktes die u heeft voorgelegd. De schoolkaart van uw zoon R.(...) toont aan dat uw zoon school heeft gelopen in Irak, hetgeen evenmin in twijfel wordt getrokken. Gezien de overige documenten die u neerlegt ook door uw man in het kader van zijn asielaanvraag werden neergelegd verwijs ik hiervoor naar bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot M.A.-M. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 91 922 van 22 november 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot M.A.-M. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

" 3.2. Blijkens de bestreden beslissing kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekers daar (i) de door verzoekers neergelegde bewijsstukken ter ondersteuning van verzoekers bedreiging en detentie in Irak onvoldoende gewicht hebben om de gebeurtenissen te staven, (ii) verzoekers verklaringen weinig aannemelijk zijn gelet op de uiteenlopende verklaringen van verzoeker en de overige gezinsleden, (iii) de inhoud van de neergelegde dreigbrief niet te rijmen valt met verzoekers verklaringen en (iv) er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

3.3. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten stelt de Raad vooreerst vast dat de inhoud van de door verzoeker neergelegde dreigbrief, niet in overeenstemming is met zijn verklaringen. In die brief wordt, blijkens de tolk aanwezig op het gehoor, (gehoorverslag 7 februari 2012, p. 10), vermeld dat de terroristen aan verzoeker drie dagen de tijd gaven om hen informatie te geven in verband met zijn broer en mensen die voor de bezetters werken. Verzoeker verklaarde in tegenstelling hiermee op het Commissariaat-generaal dat hij door de terroristen enkel en alleen werd bedreigd en vervolgd omdat hij in zijn winkel Amerikaanse producten verkocht, zo blijkt uit zijn verklaring: "Van die pilaren was niemand op de hoogte dus ik was bedreigd door de voedselproducten die ik verkocht" (Ibid., p. 13). Deze verklaring strookt aldus niet met de inhoud van de dreigbrief.

In de dreigbrief wordt verzoeker ook gevraagd zijn huis te verlaten. Zo niet zou zijn leven alsook dat van zijn familie in gevaar zijn. Gelet op verzoekers verklaring dat hij sinds die bedreiging van de terroristen de dreigementen "serieuzer" nam en "voorzichtig" werd (Ibid., p. 10) is het bijgevolg niet aannemelijk dat verzoeker geen enkel gevolg gaf aan de oproep van de terroristen, doch daarentegen vanaf dat ogenblik voornamelijk thuis bleef (Ibid., p. 10-11).

Hoe dan ook stelde de commissaris-generaal terecht vast dat de dreigbrief die verzoeker kreeg van Asa'ib Ahl al Haq slechts een document betreft dat heel eenvoudig kan worden nagemaakt door eenieder die over een computer met tekstverwerkingsprogramma beschikt. Dergelijke stukken hebben dan ook weinig bewijswaarde. Het louter volharden dat de dreigbrief die zij voorlegden wel degelijk het document is dat hen werd bezorgd, doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk. Overigens blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers slechts een kleurenkopie van deze dreigbrief neerlegden. Gekopieerde en gefaxte documenten zijn gemakkelijk te vervalsen en hebben geen bewijswaarde.

Wat betreft de overige documenten (document van het politiestation van Al Rashad betreffende verzoekers vrijlating en de dankbrief die verzoekers broer kreeg voor zijn diensten bij de overheid) blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat bijna alle officiële Iraakse documenten eenvoudigweg te verkrijgen zijn tegen betaling. In deze informatie staat vermeld dat "Alle Irakese documenten zijn op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar." en "Er bestaan verschillende bewijzen voor het feit dat smokkelaars naast de valse reis- en identiteitsdocumenten ook valse documenten (zoals oproepingsbrieven voor de rechtbank, arrestatiebevelen, werkcontracten, badges,...) verkopen die een asielrelaas in het buitenland kunnen ondersteunen. De smokkelnetwerken verschaffen dus de voor succesvolle migratie vereiste diensten zoals het verstrekken van valse documenten." Het gaat bijgevolg niet enkel over de vervalsing van identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen, diploma's en paspoorten zoals verzoeker ten onrechte in zijn verzoekschrift stelt.

Aan de door verzoeker neergelegde documenten kan derhalve gelet op het voorgaande geen bewijswaarde worden verleend.

Verzoeker die verklaarde geïnteresseerd te zijn door terroristen omwille van het verkopen van voedingswaren en tweedehandsspullen van Amerikanen blijkt voorts niet in staat ook maar één merknaam van Amerikaanse producten die hij verkocht, op te noemen. Verzoeker geeft voor deze vaststelling geen aannemelijke verklaring. Dat verzoeker Amerikaanse producten verkocht in zijn atelier en hiervan zelfs niet één merknaam kan opnoemen terwijl deze onder meer aan de basis liggen van al zijn beweerde problemen ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas dan ook op ernstige wijze.

Verzoeker tracht de tegenstrijdige verklaringen tussen de verschillende familieleden te verklaren door het feit dat deze laatsten op verschillende tijdstippen het land hebben verlaten. Aangenomen kan worden dat verzoekster en hun zoon op het moment van hun vertrek uit hun land van herkomst niet op de hoogte waren van onder meer de duur van het verblijf van verzoeker in de gevangenis. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker, die zelf sinds oktober 2011 in België verblijft, verzoekster en hun zoon hierover niet zou hebben ingelicht na hun weerzien in België zodat verzoekster en hun zoon hierover coherente gedetailleerde verklaringen konden afleggen tijdens hun gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 november 2011. Minstens mag worden verwacht dat verzoekster en hun zoon zich dienaangaande hebben geïnformeerd bij verzoeker. Dit geldt eveneens voor de redenen van verzoekers arrestatie door de politie waarvan verzoekster tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet op de hoogte bleek te zijn. Immers, van gezinsleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende en gedetailleerde verklaringen afleggen over de kern van het relaas aangezien het feiten betreffen die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Waar verzoeker verwijst naar het detentiebewijs kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt: "Wat het detentiebewijs betreft – verwerende partij gaat er vanuit dat verzoekers doelen op het document van het politiestation van Al Rashad betreffende verzoekers vrijlating – stelt verwerende partij vast dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk aangeeft waarom hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht: "Wat betreft het document van het politiestation van Al Rashad betreffende uw vrijlating alsook wat betreft de dankbrief die uw broer kreeg voor zijn diensten bij de overheid dient gesteld te worden dat blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat bijna alle officiële Iraakse documenten eenvoudigweg te verkrijgen zijn tegen betaling."

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) kan worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vooreerst niet betwist dat er nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst. Op grond van een analyse van de actuele veiligheidssituatie (Subject Related Briefing, "Irak, de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Bagdad" van 5 januari 2012 toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt echter dat er actueel in Bagdad geen situatie van 'open combat' heerst en de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn tegen bepaalde groepen of hooggeplaatste individuen, dat de veiligheidssituatie er sedert enkele jaren verbeterd is, het geweld er niet aanhoudend is en de impact op het leven van de gewone Iraakse burger eerder beperkt is. Met recht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen op grond van deze analyse dan ook besluiten dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de beoordeling door de commissaris-generaal van de situatie in Bagdad in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet in een ander daglicht stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER